

Svar på interpellation (2011:34) av Ann Mari Engel om Stockholms bottenplacering i Lärarförbundets undersökning av landets musik- och kulturskolor.

Ann Marie Engel (V) har ställt följande frågor till mig angående Lärarförbundets undersökning av landets musik- och kulturskolor:

- Hur ser du på undersökningen och Stockholms bottenplacering?
- Vilka resurser är du beredd att skjuta till för att förbättra kulturskolan så att den står sig i jämförelse med andra kommuner i landet?
- Är du beredd att sänka avgifterna för att fler elever ska ha råd att gå i kulturskolan?

Stockholm hamnar som interpellanten skriver i sin interpellation på plats 222 av 278. Det korta svaret på varför Stockholm hamnar så långt ner är för att vi prioriterar kvalitet framför kvantitet, vilket är en medveten politik som vi avser fortsätta att driva. Kulturskolan ska ge professionell undervisning till barn och unga och inte vara en prova-på verksamhet som fallet var under de rödgrönas tid vid makten. Under de åren så ökade budgeten utan motsvarande ökning av antalet ordinarie platser.

Stockholms låga placering beror på de kriterier som ligger till grund för Lärarförbundets undersökning som jag kommenterar nedan:

Det första måttet är resurser till musik- och kulturskolan, vilket är ett dåligt mått då det inte mäter vad som är viktigt – nämligen kvalitet. När vi tog över makten var verksamheten onödigt dyr, en plats i Kulturskolan kostade nästan dubbelt så mycket än om man skulle köpa motsvarande tjänst i privat undervisning. Budgeten hade ökats flera år i rad och trots det hade antalet elevplatser inte ökat. Då säger det sig själv att mer pengar inte löser problemen även om det ger en högre poäng i LR:s undersökning.

Det andra måttet är avgiftsnivån för musik- och kulturskolan. Avgiften är naturligtvis viktig för att möjliggöra att även resurssvaga grupper kan delta i undervisningen, men inte heller det måttet säger någonting om kvaliteten. Stockholm har idag betydligt lägre avgifter än många kommuner i länet samtidigt som det finns möjlighet till nedsatt avgift för familjer med sämst marginaler i sin ekonomi.

Det tredje måttet är andel av kommunens elever som deltar i musik- och kulturskolans frivilliga verksamhet, vilket även det är ett dåligt mått. Kulturskolan ska inte vara en prova-på verksamhet. Det viktiga är att de barn som går där får en kvalitativ undervisning. Kulturskolan ska vara mer än en rolig fritidsaktivitet. Kulturskolan ska ge barnen och ungdomarna stöd och undervisning att utveckla sina konstnärliga talanger.

Skälet till att Lärarförbundet valt dessa kriterier är för att dessa finns tillgängliga i befintlig statistik från SKL, Sveriges kommuner och landsting och från SMoK, Sveriges musik- och kulturskolråd. Men det inte är rimligt att jämföra dessa rakt av. Någon kommun har hyreskostnader med i sin kulturskolbudget, andra inte. Några har budget för uppdragsutbildningar i förskola, grundskola och gymnasieskola, många har programverksamhet gentemot skolan, några omfattar även konsthallsverksamhet och föreningsbidrag. Allt detta gör jämförelser mycket svåra.

SMoK anser att det behövs en bättre uppföljning av musik- och kulturskolornas verksamhet. Det behövs riktlinjer för hur verksamheten budgetmässigt och innehållsligt skall redovisas till en nationell instans och därmed göras möjlig att jämföra mellan kommunerna.

Läraryrskommitténs undersökning skjuter tyvärr över målet och säger ingenting om det som är viktigt – nämligen att Stockholms barn och ungdomar med talang och intresse för konst och kultur skall ha tillgång till professionell undervisning.

Stockholm den 21 sep 2011

Madeleine Sjöstedt (FP)
kultur- och fastighetsborgarråd